

LIBRIS

We know
books

Elena Ilash

Dictatura Dorului

LIMES

2025

STAREA DINTRE STĂRI

Peisaj din nesomn.....	11
În absență	12
Timpul locuirii.....	14
Curcubeul nocturn	15
Gardianul viselor	16
Anatomia unui peisaj	17
Autoportret	20
Vorbe nespuse	21
Insomnie.....	23
În ziua magnoliei	25
Cuprindere	27
Margine de întrebare	28
Poem al nopții	29
Lama subțire de vis	30

VISUL PELAGIC

Visul pelagic din zi.....	34
Poem de apă	43
Albastru lichid	44
Poem pelagic de zi în doi	46
Somnul tău al apelor	49
Peisaj ultramarin.....	50
Sori ploi și zei	51
Aș strânge inima în mână	52
Poem al zilei.....	53
În alb	55
Dezbrăcare de sine	57
Ascuțita nostalgie a verii.....	59
Definiție a inimii	61

DICTATURA DORULUI

Dragostea despre care se poate spune totul	67
Poem pentru împăratul care nu e gol.....	68
Rugă în răsărit.....	69
<i>Sous le ciel de Paris</i>	72
Rămașițele zilei	76
Măinile mele	78
Ale lui mâini.....	80
Cubul-cuib	81
Sediment de toamnă	83
Iubind vântul.....	85
Creion	86

AL CINCILEA ANOTIMP

Al cincilea anotimp	91
Cântecele iernilor	92
În foile lucioase de apă.....	94
E iarnă în negrul din noi.....	96
Sălașul celor trei curcubeie.....	98
Ultimă sâmbătă	101
Tristeți mâini reci desene secunde	102
Materii – paravane.....	104
Colțul negru al ochiului al pliului	106
Vis sub haina lunii și sub nori	108
În fântânile cerului	109
Vis de lemn	110
Exuvii de stări.....	111
Iubirea e un nasture de os pierdut.....	113

LBRIS

We know
books

Starea dintre stări

LBRIS

We know
books

Alaltăieri te-am aduImecat

leri te-am mirosit

Astăzi ești dizolvat în mine

Am uitat să visez
mi-am aruncat visele în iazul unui ochi al nesomnului
petele vineții de pe pielea mea le-au îndepărtat –

Nu poți situa un loc în alt loc
în lipsa extazului
mă răsucesc în corp de dorințe plecat în adânc
dispărut în lut

Hainele negre sunt de ne-mulțumire și ne-stare
de amorțire
nu mai simt cum îmi pleacă și îmi vin emoțiile ca o pulsație încetinită
emoția e pojghița unei stări de ne-locuire
e o vară venită devreme dar în mine ninge cu tristeți
depărtarea o simt ca pe o lipsă a unui mâine imediat, de aici

*am să fug de mine și am să îmi fac sălaș în altcineva
pui de cuc ce sunt!*

De dorul de dor și neputând zborul
mi-au crescut pene în urechi
și nu te mai văd decât în visul purtat de alte aripi –

În depărtare e miros de mort
ah! și cum îl știu
cum respiră în mine și spre mine
ca o lespede
ce apasă, apasă
nimic nu îl schimbă
aici fiind, în nările albastre –

mă trezesc cum curg peste tot
spăl trotuarele și umbrele nediluate
aștept lumina să deseneze gene de soare
peste ochii revărsând

văzându-te deodată mi-a fost frig
și aș fi vrut să ningă în iunie –

mi-am eviscerat ființa și am scos din mine
negre fire de nostalgii ce atârnă sub dor

ah! cât puteai fi de înalt, de drept
cum tăiai aerul și orizontul cu tine
erai tu sau era proiecția inimii mele ieșită din iris? –

pe strada asta nici morții nu mai umblă
acum sub coroane
în liniștea căldurii, a vulcanului stins
pământul e din firimituri făcut
umbre nu mai văd
simetria e un joc nebun – îl pierd
mă gândesc la soarele alb negru mut
mută e și inima mea – dor surd și ars
și toate străzile sunt goale
și orizontul urlă în mine

Ceasul negru sălăşluia sub perete
peretele era alb
uneori gri
griul lumii, al luminii indirecte căzute
din el negre-i erau limbile şi se mişcau haotic
uneori simţeam că merg în sens invers
în primă formă a locuirii îl fixam, mai apoi nu
iar el mergea mă împresura –
ca o extensie a inimii mele agăţate acolo
într-un cui mic
pe peretele roşu din mine

Ochiul în visare visând
atinge cerul înnegrit al nopții
din el se desprind spectre monocrome vagi culori
gândul și razele acestea noaptea în reverii iernatice
sub cer nu mai e lumină un întuneric dens
nuanțat taie croind în tipar
anomalia unui curcubeu-nocturn

Am vărsat pe mine o întâmplare
petele ei mi-au învinețit carnea
și s-au cicatrizat în forma vârstei mele
au pătat suprafața pielii
transpunere în pânză gata de pictat

curcubeul învinețit al apăsărilor tale
a devenit o schiță de peisaj
de natură statică – în corp așteptând

Câinele negru latră în noaptea neagră
în acest de nepătruns întuneric
îl aud aproape
îl văd în lumina neagră și ea
cu negrii mei ochi
simțuri înecate în smoala nepăsării
a abandonului de sine
în sine

în grădina cu pământ negru
nisipos cu pietre rotunde ce zvâcnesc dedesubt
și tremură ca niște inimi
unde sunt iriși, viță-de-vie și brazi –

mai era planta aceea care atârna și plângea
îmi aminteam de ea
mai era o masă de piatră acum fără scaune,
fără să mai ospăteze pe nimeni
tot acolo ferestre închise cu vise cu tot în ele
cu ele
încă miroase a lemn tăiat, crucea e gata
totul e deschis e tablou e incomplet și în așteptare...

Dealul acela ba alb, ba înnegrit
uneori grizat alteori verde intens
locuiește acum în mine
e cuibărit între coaste stă ghemuit dar solemn
desen de peisaj celest, parte a universului intim
ah, cum l-am iubit, cum el a văzut cerul și pământul prin noi
prezența sa e concavitatea coapsei desfășurate
stând tolănit oglindind iubirea unui corp viu
plin de dorințe carnale – împământenite

Dealul era,
era și atunci – și e acum prezență
e din ce mai strâns în mine
devine materia, lutul cald al simțurilor mele
ce îmi trece prin pori
voluptatea sa fecundă

Acum dealul negru sprijină cerul
în balans cu inima mea roșie
el mare, ascuțit, mut
ea e moale, caldă, pulsândă

el static, greoi, somptuos, suveran

ea mișcătoare, umblătoare

el relief înalt maiestuos

anatomia inimii mele

conturul sângeriului iubirii tale –

Urlător m-a trezit

glasul gândurilor negre

tropăiau în creștetul meu și ridicau nori negri

un praf vâscos

așternut pe cărările albe pe care mergeam

au urlat, au răgușit țipându-și nemulțumirea

Invoc un soare rece

sau pătrat, albastru

doresc plăcerea provocată de o încălzire

aștept cu înfrigurare atingerile de mătase ale razelor

vreau să gust lumina din irisul rășfrânt al unui soare

al soarelui înghețat în desfrâul iernii

accept ispita desăvârșirii în căldură

a coacerii –

dorul într-un cuptor a devenit termic

a încăput în tăvile de aramă ale inimii

creând acolo starea de bine